

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА	
КАМПАЊА ЗА ПРАВОСЛАВЉЕ	
Општина Сарајево	
12-05-2020	
US-02-13	7-38

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 031495 19 U
Sarajevo, 02.06.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maida Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JP „Vode“ Bijeljina, ul. Miloša Crnjanskog broj 16, kojeg zastupa punomoćnik Sava Marković, advokat iz Bijeljine, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-790-11/18 od 29.11.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.06.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, stavom 1. i 2. usvojena je žalba ponuđača „Inter-Gradnja“ d.o.o. Ugljevik broj: 703/2018 od 30.10.2018. godine i poništen je ugovor objavljen u Obavještenju broj: 211-1-2-18-5-11/18 od 26.10.2018.godine, ugovornog organa JP „Vode“ Bijeljina, u cjelosti i predmet vraćen na ponovni postupak ugovornom organu. Stavom 3 i 4 usvojen je zahtjev navedenog ponuđača za povrat naknade troškova pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 614,25 KM, dok je za potraživanje preko usvojenog iznosa zahtjev odbijen kao neosnovan. Stavom 5. naloženo je ugovornom organu da nadoknadi navedene troškove postupka iz stava 4. ovoga rješenja u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje žalbenog postupka zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužitelj smatra da tuženi prilikom donošenja pobijenog rješenja nije vodio računa o odredbi člana 111. stav 5. ZJN, koja glasi da URŽ neće poništiti ugovor ili okvirni sporzum ako, nakon što je razmotrio sve relevantne okolnosti, utvrdi da prevladavajući razlozi u vezi s opštim interesom zahtjevaju da ugovor terba ostati, a na koju

24

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the problem and the objectives of the research. It also mentions the scope of the study and the methods used.

2. The second part of the report is a detailed description of the experimental work. It includes a description of the apparatus used, the procedure followed, and the results obtained. It also discusses the errors and the limitations of the experiment.

3. The third part of the report is a discussion of the results. It compares the results with the theoretical predictions and with the results of other experiments. It also discusses the implications of the results and the conclusions drawn from the study.

4. The fourth part of the report is a conclusion. It summarizes the main findings of the study and states the conclusions drawn from the results. It also mentions the limitations of the study and suggests directions for further research.

5. The fifth part of the report is a list of references. It includes the names of the authors and the titles of the papers or books cited in the report.

odredbu je isticao u svom izjašnjenju na žalbu. Dalje navodi da tuženi u osporenom rješenju konstatuje samo da je ispitao sve relevantne okolnosti i činjenice i da je došao do zaključka da nema mjesta primjeni navedene odredbe, čime je po mišljenju tužitelja učinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 200. stav 2 ZUP-a. Tužitelj također ističe kao značajnu činjenicu da je predmetni ugovor nije zaključen, predmetni posao bi bio investicione prirode, a ne tekućeg održavanja, iz razloga što bi trava i nisko rastinje koje je trebalo pokositi i spaliti prema predmetnoj javnoj nabavci prerasli u gusto šibljje i visoko rastinje, koje se ne bi moglo otkloniti istim sredstvima rada koji su predviđeni za konkretnu javnu nabavku. Dakle, smatra da je iz objektivnih razloga usled nemogućnosti sa daljim odlaganjem sa izvršetkom predmetnog posla bio prinuđen zaključiti navedeni ugovor. Smatra da je njegovo postupanje bilo neodložno, imajući u vidu prirodu usluga koje je bilo potrebno preuzeti, uslovljeno zahtjevima opšteg interesa i potrebom preventivnog dejstva radi sprečavanja eventualnih poplava, tj smanjenja štetnih dejstava u slučaju eventualnih poplava. Slijedom navedenog tužilac predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje, te da nadoknadi troškove upravnog spora u skladu sa postavljenim troškovnikom.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice ponuđač „Inter-Gradnja“ d.o.o. Ugljevik predložili da se ista odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JP „Vode“ Bijeljina pokrenuo postupak javne nabavke „tekuće održavanje hidromelioracionog sistema Semberija Bijeljina“, za koji je Obavještenje o nabavci broj. 211-1-1-18-3-9/18 objavio na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka donio odluku kojom je kao najpovoljnijeg ponuđača odabrao „GM PROM“ d.o.o. Bijeljina, te sa njim zaključio ugovor o pružanju navedenih usluga. Ponuđač „Inter-Gradnja“ d.o.o. Ugljevik je dana 26.10.2018.godine putem Portala javnih nabavki saznao da je zaključen navedeni ugovor, te je na isti izjavio žalbu iz razloga što je smatrao da je navedeni ugovor zaključen za vrijeme trajanja žalbenog postupka pred Uredom u navedenom postupku javne nabavke u kojoj je sporni ugovor zaključen. Tuženi Ured je usvojio navedenu žalbu iz razloga kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je sporni ugovor zaključen suprotno članu 98. Zakona o javnim nabavkama.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“; broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravične konkurencije među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti nediskriminacije ponuđača. Ovlaštenja Ureda za razmatranje žalbi BiH, detaljno su propisane u članu 111. Zakona o javnim nabavkama BiH. Ured je dužan, tokom cijelog postupka, da pazi na bitne povrede ovoga zakona. Nadalje odredbom člana 110. navedenog zakona propisano je da uložena žalba odgađa nastavak postupka javne nabave, zaključenje i/ili provođenje ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog sporazuma do donošenja odluke URŽ-a, a članom 111. stav stav 2. tačka c) propisano je da će URŽ-e poništiti ugovor o javnoj nabavi ili okvirni sporazum ako je ugovorno tijelo zaključilo ugovor ili okvirni sporazum u suprotnosti s članom 98. ovoga Zakona ako to sprječava URŽ da razmotri žalbu prije zaključenja ugovora ili okvirnog sporazuma.

Navedenim članom 98 stav 1. je propisano Ugovorno tijelo ne može potpisati ugovor o javnoj nabavi u roku od 15 dana od dana kada su ponuditelji obaviješteni o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

U skladu sa prethodno citiranim zakonskim odredbama, po ocjeni ovoga sudskog vijeća pravilno je tuženi u osporenom rješenju odlučio kada je usvojio žalbu ponuđača „Inter-Gradnja“ d.o.o. Ugljevik i poništio sporni ugovor. Ovo iz razloga što iz stanja spisa nesumljivo proizilazi da je navedeni ugovor zaključen prije nego što je odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača postala pravnosnažna, odnosno prije nego što je Ured za razmatranje žalbi donio odluku po žalbi izjavljenoj od strane grupe ponuđača predvođene ponuđačem „Mont Gradnja“ d.o.o. Bijeljina na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u predmetnoj javnoj nabavci.

Nadalje, paušalni su i ničim dokazani tužbeni navodi da tuženi prilikom donošenja pobijenog rješenja nije vodio računa o odredbi člana 111. ZJN-a. Naime navedenom odredbom u stavu 5. jeste propisano da tuženi neće poništiti ugovor ili okvirni sporazum ako, nakon što je razmotrio sve relevantne okolnosti, utvrdi da prevladavajući razlozi u vezi s opštim interesom zahtijevaju da ugovor treba da ostane na snazi. Međutim stavom 6. istog člana je propisano da opšti interes u smislu stava (5) ovog člana ne odnosi na ekonomski interes u direktnoj vezi sa ugovorom ili okvirnim sporazumom, što obuhvata posebno troškove koji mogu nastati zbog zakašnjenja u izvršenju ugovora ili okvirnog sporazuma, troškove koji proizlaze iz sprovođenja novog postupka javne nabavke, troškove koji mogu nastati zbog promjene privrednog subjekta koji izvršava ugovor ili okvirni sporazum i troškove pravnih obaveza koje su rezultat poništenja ugovora ili okvirnog sporazuma, već samo se ekonomski interes da ugovor ostane na snazi može se smatrati važnim opštim interesom samo kada bi poništenje ugovora ili okvirnog sporazuma dovelo do nesrazmjernih posljedica. Dakle, tumačenjem citirane odredbe, ugovor može ostati na snazi samo u slučaju kada bi njegovo poništenje dovelo do nesrazmjernih posljedica. Kako iz stanja spisa ne proizilazi da bi poništenje navedenog ugovora dovelo do nesrazmjernih posljedica, po ocjeni ovoga sudskog vijeća pravilno je tuženi utvrdio da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni citirane odredbe člana 111. stav 5. i 6. ZJN-a. Isticanje činjenica od strane tužitelja da bi, da sporni ugovor nije zaključen predmetni posao prerastao u posao investicione prirode, a ne tekućeg održavanja, kao i njegovo pozivanje na rješenje inspekcije, kojim rješenjem mu je naloženo izvršenje poslova koji su predmet nabavke, nisu od značaja za primjenu navedene zakonske odredbe iz člana 111. Ovo iz razloga što je citiranim stavom 6. navedene odredbe jasno propisano da se opštim interesom da ugovor ostane na snazi ne mogu smatrati troškovi koji bi nastali za ugovorni organ njegovim neizvršenjem. Sud posebno cijeni činjenicu da je tuženi više puta upozoravao ugovorni organ da se konkretni postupak javne nabavke sporo provodi, i da se sam ugovorni organ više puta ugušivao na smjernice i sugestije tuženog date u prethodnim rješenjima u istom postupku, a što je vidljivo iz samog spisa predmetne stvari.

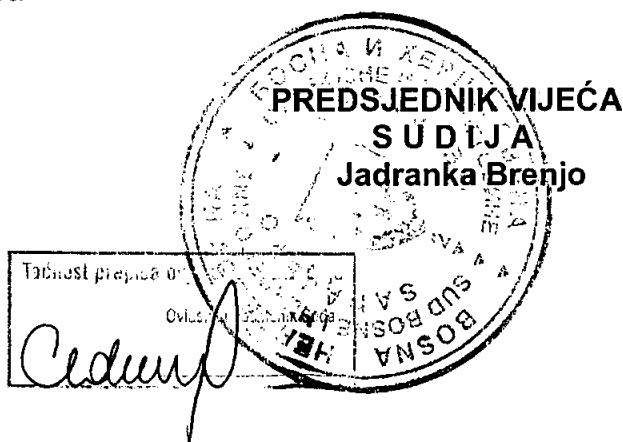
Također, ovo sudsko vijeće ističe da je odredbom člana 102. Zakona o javnim nabavkama propisano da su stranke u postupku dužne su da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Samim tim ako je tužitelj smatrao da u konkretnom slučaju trebalo primijeniti odredbu člana 111. Zakona o javnim nabavkama, trebao je iznijeti činjenice i dokaze kojim potkrepljuje navedene činjenice da bi poništenje ugovora dovelo do nesagledivih posljedica koje su uslov za primjenu navedenog člana. Iz spisa kao i predmetne tužbe vidljivo je da tuženi ističe činjenice i dokaze o eventualnoj šteti koju bi on trpio

neizvršenjem ugovora, što se nikako ne može podvesti pod opšti interes i nesagledive posledice. Bez značaja je proizvoljno pozivanje tužitelja na eventualne poplave, bez iznošenja konkretnih činjenica i dokaza o prijetnji od istih, a čim prije što je zakonski rok kada je tuženi mogao zaključiti navedeni ugovor iznosio 15 dana. Dakle, tužitelj ničim nije opravdao toliku hitnost za zaključenje ugovora.

U vezi prigovora tužitelja da je tuženi prilikom donošenja oporenog rješenja povredio odredbe člana 200. stava 2. Sud nalazi potrebnim da ukaže na obavezu primjenu navedene odrede. Dakle, tačno je da tuženi svoj zaključak u pogledu tužiteljevog pozivanja na član 111. daje u jednoj rečenici i da je takvo obrazloženje manjkavo, međutim kako je očigledno da je organ donio ispravnu odluku, te da bi poništenje odluke imalo za posledicu povredu načela efikasnosti postupka, valjalo je osporenu odluku potvrditi, primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02).

U skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74710) obzirom da je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to nije bilo zakonskog osnova ni za naknadu troškova

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

1/11/11